

NIEPRZEMOŻNY (2) *ai*

Oba e oraz o prawdopodobnie jasne (tak w nie- oraz przemożny)

sg m N nieprzemożny (1). ◇ pl N subst nieprzemożn(e) (1).

Sł stp notuje, Cn brak, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVII w. s.v. przemożny.

Taki, którego nie da się zwyciężyć, przemoc (2) : Invictus, nyeprzemożny BartBydg 76b; [Także Alkaniuszá wczyl Syná śwego Nieprzemożny Aeneas KołakWiek B3].

Wyrażenie: »fata nieprzemożne« (1): w śliczności twoiey Kochaiąc się/ tego też życzyli y sobie/ Aby mogli potomstwo podobne mieć tobie. Lecz Fatá nieprzemożne inaczey podaly/ Ciebie tu zostawilzy im w Niebo kazaly. KołakCath C2.

Synonimy cf NIEPRZEMOŻONY.

Cf NIEPRZEMOGACY, NIEPRZEMOŻONY, PRZEMOŻNY